

РЕШЕНИЕ

№ 210

гр. Перник, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-АЛЕКСОВА**

при участието на секретаря **КАТЯ ХР. СТАНОЕВА**
като разгледа докладваното от **АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-АЛЕКСОВА**
Гражданско дело № 20201700100454 по описа за 2020 година

Производството е образувано по искова молба, подадена

ОТ: Г. З. А., ЕГН *****,

постоянен адрес: ***,

ЧРЕЗ пълномощника си адвокат Т.Х. Х. - член на *** съдебен адрес: ***, тел. за връзка: ***-адвокат Т.Х. Х. – ***

ПРОТИВ: ОБЩИНА ПЕРНИК, ЕИК 000386751, с адрес: гр. Перник, пл. "Св. Иван Рилски", №1.

С ИСКАНЕ:

ДА БЪДЕ ОСЪДЕНА Община Перник, ЕИК 000386751, с адрес: гр.Перник, пл."Св.Иван Рилски", №1, ДА ЗАПЛАТИ:

- сумата от **30 000 (тридесет хиляди)** лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, настъпили в резултат на травматично увреждане от ***, които са в пряка и непосредствена зависимост от процесното падане, ведно с мораторна лихва върху главницата, считано от момента на увреждането -***, до окончателното заплащане на обезщетението.
- направените по делото разноски.

*Иицата твърди, че на ***, около 15:30 часа излязла от дома си на ул. *** в гр. *** и се насочила към ул. „***“ по посока ул. „***“, като достигайки до кръстовището на ул. „***“ и ул. „***“, иицата завила по ул. „***“, за да изхвърли торба със смет в предназначен за целта контейнер за битови отпадъци, когато пред № ** на ул. „***“ изгубила равновесие и паднала на дясното си коляно вследствие на неравност (дупка) от ремонтни дейности. В резултат на падането била транспортирана в спешния център в град ***, където след извършено образно изследване, била диагностицирана с фрактура на главичката на фибулата на дясната колянна става. На 20.09.2018г. иицата посетила д-р Р.В. в «***» ЕООД, където ѝ бил издаден амбулаторен лист и било констатирано*

счупването на фибулата. Предписано ѝ било да се сложи отреза, която да носи и да се придвижва само с патерици в продължение на 45 дни, които указания ищцата спазвала стриктно, предписани ѝ били също и обезболяващи лекарства. На 18.10.2018г., ищцата посетила д-р Л.Н. от «***» ЕООД, който също констатирал наличието на счупване на фибулата на дясното коляно, както и че пациентката продължавала да се оплаква от болка и оток на дясната колянна става, вкл. че същата ходела и на физиотерапия. На 14.03.2019г., близо шест месеца след падането, ищцата посетила «***» ЕООД, като след преглед, д-р В. констатирал, че към този момент ищцата имала нарушена статодинамика, щадяща накуцваща походка, болков синдром и функционален дефицит на колянната става.

Вследствие на падането и последвалите медицински интервенции на дясната колянна става, движенията на ищцата били силно затруднени, като се вземе предвид и възрастта ѝ, която към датата на събитието била ** години. В резултат на всички тези травми и преживените болки по време на проведените интервенции и медицински манипулации, ищцата страдала от болки в дясната колянна става, които в зависимост от времето били със силна до средна степен на интензивност. Тези наранявания довели до трайно (за повече от 30 дни от датата на травмата) затруднение в движенията на дясната колянна става и на десния ѝ крак.

Освен всички физически травми и страдания, причинени на ищцата, вследствие на удара, същата търпяла и продължавала да страда от емоционални такива. Падането предизвикало у нея емоционален дискомфорт, безпокойство и непълноценност при общуването с близки, приятели и роднини. Ищцата работила активно до датата на падането и една необезопасена неравност /дупка/ я изкарала извън равновесие, нарушила емоционалния ѝ баланс и същата не можела да намери дълго време начин пълноценно да изпълнява ежедневните си семейни задължения и помощ в домакинството, които до преди това с радост изпълнявала. Затворила се в себе си и трудно общувала с познати и роднини след инцидента.

Ответникът в срока по чл. 131 от ГПК е депозирал отговор, с който оспорва изцяло предявената искова претенция. Ответникът оспорва, че ищцата е паднала на посочената дата в ИМ в имот, който е общинска собственост, поради което и твърди, че Община Перник не отговаря за претърпените увреждания от ищцата, описани в исковата молба. В случай, че посоченото място на падане е имот – общинска собственост, ответникът оспорва, че това падане е в резултат на причина, съответно на действие или бездействие, за което Община Перник отговаря, твърди, че падането на ищцата е само и единствено по нейна вина.

На следващо място възразява, че на ищцата е изплатено застрахователно обезщетение по застраховка живот и застраховка-трудова злополука, а така също и обезщетение от нейния работодател, с което описаните в исковата молба вреди са били изцяло обезщетени преди предявяването на исковите, предмет на настоящото дело.

С отговора се оспорват като неверни и твърденията в ИМ за преживян психически стрес и психически дисбаланс при ищцата, тъй като не кореспондирали с продължителността на процеса на възстановяване на ищцата.

Прави възразение за прекомерност на претендираните обезщетения, като несъответстващи на чл. 52 от ЗЗД.

Ответникът твърди, че ищцата не е получила увреждане на здравето на *** и по начина, посочен в исковата молба, както и че тя е била с влошено общо здравословно състояние, в частност костна система и опорно-двигателен апарат, още преди посочената дата в исковата молба. С оглед на това, ако тя е претърпяла увреждане на ***, то е в следствие на здравословното ѝ състояние.

На следващо място ответникът навежда твърдения, че на *** ищцата е била на работа, както и че за описаното травматично увреждане в исковата молба ѝ е изплатено обезщетение за временна неработоспособност поради трудова злополука от фондовете на

ДОО по представени за това болнични листове, както и за описаните в исковата молба вреди ищцата е била обезщетена въз основа на застрахователни договори, покриващи този риск, както и от обезщетение, което ѝ е било заплатено от работодателя.

С отговора се правят и следните възражения, при условията на евентуалност:

В случай, че се приеме, че Община Перник отговаря за претърпени вреди от ищцата, то ответникът прави възражение за съпричиняване от страна на ищцата за настъпване на вредоносния резултат, като нейният принос е над 90 %.

Прави възражение за погасяване по давност на исковите претенции за главница и мораторна лихва.

Окръжен съд - Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК приетите по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Събраните по делото доказателства установяват по безспорен начин претърпян от ищцата инцидент на *** - около 15:30 часа излязла от дома си на ул. *** в гр. *** и се насочила към ул. „****“ по посока ул. „****“, като достигайки до кръстовището на ул. „****“ и ул. „****“, ищцата завила по ул. „****“, за да изхвърли торба със смет в предназначен за целта контейнер за битови отпадъци, когато пред № ** на ул. „****“ изгубила равновесие и паднала на дясното си коляно вследствие на неравност (дупка) от ремонтни дейности. В резултат на падането била транспортирана в спешния център в град ***, където след извършено образно изследване, била диагностицирана с фрактура на главичката на фибулата на дясната колянна става.

От приетите като доказателства по делото медицински документи - амбулаторен лист за преглед на Г. З. А. от 20.09.2018 г., амбулаторен лист за преглед от *** и резултат от образното изследване, издадени от МБАЛ „****“ АД, се установява, че на ищцата на *** е указана медицинска помощ в СПО - МБАЛ „****“, като ѝ е поставена диагноза: фрактура на главичката на фибулата на дясната колянна става. На 20.09.2018г. ищцата посетила д-р Р.В. в «***» ЕООД, където ѝ бил издаден амбулаторен лист и било констатирано счупването на фибулата. Предписано ѝ било да се сложи отреза, която да носи и да се придвижва само с патерици в продължение на 45 дни, които указания ищцата спазвала стриктно, предписани ѝ били също и обезболяващи лекарства. На 18.10.2018г., ищцата посетила д-р Л.Н. от «***» ЕООД, който също констатирал наличното счупване на фибулата на дясното коляно, както и че пациентката продължавала да се оплаква от болка и оток на дясната колянна става, вкл. че същата ходела и на физиотерапия. На 14.03.2019г., близо шест месеца след падането, ищцата посетила «***» ЕООД, като след преглед, д-р В. констатирал, че към този момент ищцата имала нарушена статодинамика, щадяща накуцваща походка, болков синдром и функционален дефицит на колянната става. Назначена ѝ е била терапия покой, две помощни средства, ортеза, аналгетик и НСПВС.

От приетите като доказателства по делото: справка за актуално състояние на всички трудови договори на Г. З. А., писмо изх. №*** от ***; писмо от Комисия за финансов надзор изх. № ***; писмо от ЗК“УНИКА Живот“ Ад изх.№ *** се установява, че на Г. З. А. не са изплатени застрахователни обезщетения за настъпилия на *** инцидент (битова злополука).

От приетата и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза се установява, че при процесния инцидент, ищцата е получила счупване на малкия пищял на дясна подбедрица в горния и край. Механизма на това увреждане е директен удар в зоната на увредата. Това счупване е причинило на ищцата трайно затруднение на движенията на десен долен крайник за срок оповече от 30 дни. Медикобиологичният характер на увреждането е временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Възможно е при твърдения от ищцата механизъм да се получат увреждания с такава тежест, поради което може да се твърди наличие на причинно- следствена връзка между получените травматични увреждания и процесното падане. При ищцата е проведено консервативно лечение с поставяне на имобилизираща ортеза на дясна колянна става и подбедрица за 45 дни, като продължителността на възстановителния период при такъв вид увреждания е около 2-3

месеца. С оглед давността на травмата и липсата на документи за настъпили усложнения, най - вероятно при ищцата няма трайни последици от полученото увреждане. Свидетелката В.Л.М., която е съседка на ищцата, е пряк очевидец на инцидента и показанията ѝ са основани на непосредствени възприятия. Съдът не намира основания, поради които да не кредитира нейните свидетелски, които са последователни и кореспондират със събраните по делото писмени доказателства. Същата свидетелка сочи, че заедно с ищцата отишли да изхвърлят боклук в контейнер, който се намира на ул. ****. Минали по пътека, която водела до контейнера и на върщане по пътеката Г. паднала. Пътеката била с бабунки и дупки, но от там минавали да изхвърлят боклука. Пътеката се намирала до главното шосе, но нямало тротоар. Пътеката била вместо тротоар. От дясно на пътя имало тротоар, но от другата страна, където е контейнера и се изхвърляло боклука нямало тротоар, а само тази пътека, която била черна и с камъни. Предполага, че някога е възможно да е имало тротоар на мястото на пътеката, но е разкопавано от В и К и е черен път. Дължината на пътеката била с дължина около 2-3 м., но не се стопанисвала. Свидетелката описва как по средата на пътеката ищцата се спънала в плочка или в дупка и паднала. Тя е вдигнала и я завела в тях. Видимо ищцата имала охлузвания на рамото на ръката. Свидетелката промила раните с риванол и сложила лейкопласт. След това се обадила по телефона на внучката на ищцата.

Свидетелката Ц.К.П. – внучка на ищцата сочи, че септември месец 2018 г. е получила обаждане от съседка на баба Й Г., която ѝ казала, че баба Й е паднала на пътека, водеща до контейнера за смет. Веднага е отишла в къщата на баба си и е заварила там съседката В., която помагала на баба Й Г. за почистване на раните от падането. Заедно със съпругът ѝ откарали баба Й Г. в Спешно отделение в болницата в гр. ***, където ѝ направили снимка, но тъй като нямало дежурен травматолог същият ден, на следващият ден ищцата заедно с дъщеря си С. посетили травматолог, който поставил шина на баба Й Г.. От този ден тя останала на легло, не могла да става сама, тъй като изпитвала болки, а и с шината трудно се придвижвала. Това състояние продължило около 2-3 месеца, в които внучката ѝ се грижела за нея, тъй като дъщеря ѝ ходела на работа и не могла постоянно да полага грижи за майка си. Ищцата не е посещавала рехабилитация, тъй като нямала финансова възможност за това. Свидетелката твърди, че до настоящият момент баба Й Г. продължава да пие обезболяващи медикаменти, тъй като болките от счупването не са отшумели.

През периода, в който си стояла само в къщи, Г. се изнервила, нощно време не спяла и не се чувствал добре и психически, защото по принцип била силна жена и всичко вършела самостоятелно преди инцидента. Свидетелката сочи, че и в настоящият момент намира видима разлика между болния и здравия крак, като намира болният за подут, на мястото на ставата на коляното от задната страна към прасеца, както и в областта на коляното отпред.

При така установените факти, настоящият състав на Окръжен съд - Перник достига до следните правни изводи:

Настоящия съдебен състав приема за безспорно, че процесният пътека, намиращ се на територията на гр. ***, по смисъла на § 6, т. 6 от ДР на ЗП като изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци, е част от общинския път - улица. Поради което направеното с отговора на исковата молба възражение, че не било уточнено мястото за настъпването на процесния инцидент, тъй като ищцата не могла по безспорен начин да посочи мястото на инцидента се явява неоснователно, с оглед посоченото, че процесната пътека е от лявата страна на ул. „****“ е собственост на Община Перник

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на цитираната Наредба № 1/2001г. стопанин на пътя е собственикът или администрацията, която го управлява, който за общинския път е кметът на съответната община /чл. 19, ал. 1, т. 2 от ЗП/, в случая кметът на община Перник. Управлението – включва, както планиране, проектиране и изграждане на пътищата, така и поддържането и ремонта им /чл. 19, ал. 2 от ЗП/, в т.ч. чрез осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение по тях през цялата година.

Безспорно от събраните по делото доказателства /медицинска документация, съдебно

медицинска експертиза, и показанията на свидетелите В.Л.М. и Ц.К.П., които са безпротиворечиви и изцяло кореспондиращи си, се установява, че на ***, преди обяд, в гр. ***, в следствие преминаване по изградена пътека по продължение на ул. ****, водеща до контейнер за смет, ищцата Г. З. А. попаднала в неравност на пътеката, образувана вследствие на изкривени и счупени, а на места и липсващи, тротоарни плочи, при което загубила равновесие и паднала. При падането усетила силна болка в областта на десния крак, при което извикала. При опита да я вдигнат тя пищяла от болка и не успял да я изправи. Намиращите се в близост хора, сред които и св. М.М., със св. А., успели да заведат ищцата до автомобила ѝ, където вече били пристигнали и синовете ѝ. Ищцата била качена в автомобила, след което, заедно със съпруга си, се прибрала в дома си. На същия ден, поради засилване на болките около 21.00 часа, синовете на ищцата я закарали в Спешна помощ към МБАЛ „***” – ***, където, след рентгенография било установено счупване на дясната бедрена шийка и ищцата била насочена за ендопротезиране. На 10.12.2017г. ищцата е постъпила за лечение в УМБАЛ „****” с диагноза „фрактура коли феморис дextrа”, поради което и на 12.12.2017г. било извършено ендопротезиране на дясна тазобедрена става. На 17.12.2017г. ищцата е изписана с указания да проведе рехабилитация, поради което на 20.12.2017г. постъпила в ХОСПИС „****” – МБДПЛР за ЛФК – упражнения. Изписана е на 27.12.2017г. с подобрение, след което продължава ЛФК в домашни условия. На 13.12.2018г. отново ѝ е назначено ЛФК с дозирано натоварване на крайника. Впоследствие са извършени още няколко прегледа, при които е назначено медикаментозно лечение.

На база на събраните по делото доказателства съдът приема за установено, че община Перник, чрез съответните си длъжностни лица, на които са били възложени дейностите по поддръжка и ремонт на тротоарната настилка, не е осъществила необходимата организация и контрол за правилното и безопасно използване на тротоара на ул., **** в гр. *** от лявата страна, който води до контейнера за смет, поради лошо състояние и липса на покриващи го плочки, е довел до инцидента с ищцата Г.А..

В случая отговорността на ответника Община Перник е ангажирана по реда на чл.49 от ЗЗД тъй като освен, че е собственик на пътя, съответно и на прилежащата към него на тротоарната площ, същата има задължение по закон да организира и възлагат работата по безопасното поддържане на тротоарната и улична площ, в състояние, което да изключва възможността съответното съоръжение да станат причина за причиняване на телесното увреждане на едно физическо лице. Собствениците на тези тротоарни площи и съоръжения от инфраструктурата носят пряка отговорност за обезопасяването и поддържането в изправност на същите, респективно с грижата на добрия стопанин, предвид и на обществено им предназначение за преминаване на пешеходния поток през този участък ул., **** в гр. ***, както и да възложат на съответните длъжностни лица, пряко отговорни за изправността на съоръженията да отстраняват незабавно констатирани проблеми ограничаващи движението на пешеходци през участъка създаващи непосредствена опасност за хората, още повече че тази пътна инфраструктура обслужва и ситуирания наблизо контейнер за смет и предполага интензивен пътникопоток.

От една страна общината е тази, която има задължение да не допуска улици без тротоари в населените места с население над 30 000лв, като в случая според статистическите данни от 2019г. населението на гр.*** е от около 94 747 души /чл.80 ал.3 от ЗУТ/. Същата е собственик на общинските пътища, улиците и булевардите и други, като изрично в чл.11 ал.1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ е предвидено, че имотите и вещите общинска собственост, в частност улиците и тротоарите следва да се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добрия стопанин, тоест отговорностите на общината по поддържането в изправност както на уличното платно, така и на прилежащия тротоар така и на бордюрите към него по начин, че да не се допускат каквито и да било инциденти, включително и да не представляват пряка или косвена причина за настъпването на такива инциденти, е ясно изразена и вменена на общината. Фактът на неизправността на тротоарната площ – липса на тротоара, вместо който е изградена черна пътека с неравности и покрита с камъни, са все факти и

обстоятелства, които са довели до настъпилото увреждане на здравето на ищцата Г.А..

Касателно настоящия случай собственика на тротоара, не е положили дължимата се грижа присъща на добрия собственик и стопанин, съгласно чл.49 от ЗЗД, затова поведението на ответника Община Перник осъществява деликтния състав на чл.45 от ЗЗД, а именно противоправно действие или бездействие, вреда / имуществена и/или неимуществена / причинна връзка между поведението и вредата, както и вина, която се предполага до доказване на противното, вследствие на което ищцата Г.А. се спънала в неравност на пътеката, по която липсвали тротоарни плочи и в следствие на падането получила „фрактура на главичката на фибулата на дясната колянна става ". При самата травма пострадалата е изпитвала силни болки и страдания с невъзможност да стъпва и ходи нормално и самостоятелно. Като се имало предвид, че фрактурата е била вклинена, болките са били силни но не така както при разместено такова счупване. Постоперативно отново била търпяла по-силни болки особено в първите няколко дни. Постепенно с времето за около 20-30 дни силните болки са намалели. По време на възстановителния период била търпяла по-силни болки и страдания. Изпитвала е неудобства и страдания в битово и хигиенно отношение за около 3 месеца (поставена ортеза). Пострадалата неможела да и да се придвижва самостоятелно. Оздравителния процес при за счупване на главичката на фибулата на дясната коленна става пострадалата бил продължил над 3 месеца. Факт е, че поради счупване на фибулата на дясната коленна става, на ищцата е причинено разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК, тоест извън случаите на средна и тежка телесни повреди, или се касае за лека телесна повреда, като макар става да била разположена правилно и да функционира добре, пострадалата можела да стъпва на десен долен крайник и да се придвижва сама с едно помощно средство. В следствие на тази травма, ищцата имала загуба на трудоспособността. Осезателно пострадалата е изпитвал болка и страдание от имобилизацията за срок от 60 дни / 3 месеца дни, когато ходила с две патерици без да стъпва на десния си крак. В този смисъл въззивният съд намира, че процесната травма е налична, получена е в резултат на спъване на пострадала поради неравност на тротоара, образувана вследствие на изкривени и счупени, а на места и липсващи, тротоарни плочи, като възстановяването от травмата е продължило повече от 3 месеца и обективно е затруднявала придвижването и обслужването на пострадалата, като в срока за от 3 месеца, в който ходила с две патерици без да стъпва на крака си се е наложило да ползва помощ от семейството си. Съдът като съобрази все пак продължителния период от време през който ищцата е изпитвала болки и страдания от тази травма факта, че за повече от 3 месеца е била ограничена възможността на пострадалата реално да се обслужва през възстановителния период. по справедливост намира, размера на обезщетение за претърпените неимуществени вреди от това увреждане в размер 9 000 лв., тъй като с проявеното от ответната страна бездействие и непроявена грижа на добър стопанин по изграждането и поддържането в изправност на тротоарната площ и небезопасяването на въпросната пътека, като съвкупен резултат е налице настъпило увреждане на ищцата, което допринесено и до влошаване и на психологичното състояние на ищцата по време на случилия се с нея инцидент на ***. от падането ѝ на пътека на ул. "****". От различни симптоми на травматичен стрес, резултат от единично, внезапно и силно въздействащо събитие, което променя, застрашава и уврежда за продължителен период от време качеството на живота ѝ, поради което изживяла психологически стрес и по времена инцидента и след това. Установяват се високи нива на депресия и тревожност, като лицето все още не било преодоляло последиците от инцидента. Освен изложеното следва да се отбележи и това, че общо присъденото обезщетение за неимуществени вреди от 9 000.00 лв. съотнесено към размера на минималната работна заплата към датата на увреждането *** / 510.00 лв. с ПМС № 316/20.12.2017 г./ е и социално справедливо, отразява икономическото състояние в страната и покрива типичните и средните за този вид търпени неимуществени болки и страдания за този вид увреждания при отчитане възрастта на пострадалият, неговата трудова заетост и здравословно състояние.

По изложените съображения се явяват неоснователни оплакванията в жалбата на Община Перник за прекомерност на присъденото обезщетение.

Съгласно чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. Съпричиняване по смисъла на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД е налице само ако се установи противоправност у поведението на увредения, което стои в пряка причинна връзка с настъпилите вредоносните последици. По възражението за съпричиняване, съдът намира, че същото е неоснователно. Не се събраха доказателства, които да установят твърденията на ответника за наличието на съпричиняване. Неоснователно е твърдението, че ищцата е била невнимателна, била видя участъка през който преминава и следвало да се съобрази при придвижването си и така е допринесла за настъпването на вредите. От събрания по делото доказателствен материал липсват доказателства обосноваващи този извод. Съдът приема, че поведението на ищцата не е такова, което да обоснове извод, че с поведението си е допринесла за причиняване на вреди, тъй като липсва нормативно задължение пешеходците да се придвижват спокойно, бавно и внимателно по тротоарите, за които общината има задължение да поддържа в добро състояние.

Съгласно данните по делото, районът на инцидента се стопанисва от общината, която има задължение да контролира в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, да поддържа в изправност с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път, да организира движението по тях така, че да осигури условията за бързо и сигурно придвижване. Ищцата е преминала по обособената пътека с цел да достигне поставения в нейния край контейнер за смет. Пътеката е изградена по продължението на пътното платно, няма данни тази пътека да е била обезопасена. Пътеката, която е черен път с бабуни и дупки, както и наличието на камъни и остатъци от извършени ремонтни дейности е представлявала препятствие за движението ѝ, което е довело до падането ѝ. В разглеждания случай няма данни за нейното обезопасяване, както и данни за възможност, осигуряваща лесното му заобикаляне или алтернативен път, водещ до контейнера за смет.

От събраните по делото писмени доказателства, свидетелски показания и заключението на вещо лице по СМЕ, което съдът кредитира, се установява, че ищцата в резултат на инцидента е получила счупване на малкия пищял на дясна подбедрища в горния и край. Механизма на това увреждане е директен удар в зоната на увредата. Това счупване е причинило на ищцата трайно затруднение на движенията на десен долен крайник за срок повече от 30 дни. Продължителността на лечението е била 2-3 месеца. По делото няма данни за настъпили усложнения и продължаващо възстановяване. С оглед давността на травмата и липсата на документи за настъпили усложнения, най-вероятно при ищцата няма трайни последици от полученото увреждане.

Въз основа събраните доказателства съдът приема за безспорно установено, че ищцата е претърпяла неимуществени вреди във връзка с полученото травматично увреждане, последица от инцидента. При определяне техния размер съдът отчита възрастта на ищцата към деня на произшествието - ** г., естеството и тежестта на увреждането; продължителността на лечебния и възстановителен период - около 3 месеца, съпроводени с болки и страдания с различна интензивност. Поради фрактурата ищцата е бил първоначално силно затруднен в придвижването, което създавало в относително кратък период затруднения при обслужването и извършването на обикновени дейности от ежедневието, наложило активното му подпомагане от близки. Следва да се отчете и негативно отражение върху психичното му състояние. По делото няма данни за настъпили в периода на лечение и възстановяване усложнения и трайни негативни последици. Предвид изложеното на ищцата се дължи обезщетение за неимуществени вреди за претърпените болки и страдания, чиито размер в съответствие с принципа за справедливост по чл. 52 ЗЗД съдът определя на 9 000 лв. Върху обезщетението за неимуществени вреди на основание чл. 84, ал. 3 вр. чл. 49 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД ответникът дължи заплащането на лихва за забава, считано от деня на увреждането – *** до изплащането, като до претендирания размер от 30 000.00 лв. иска следва да бъде отхвърлен.

По разноските

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал.1 от ГПК, с оглед изхода на спора следва да

бъдат присъдени разноси в полза на ищцата, съразмерно с уважената част от иска, но доколкото същата с Определение от 22.02.2021г. на осн чл. 83, ал.2 от ГПК е била освободена от внасяне на държавна такса и заплащане разноси в настоящото производство, дължимата държавна такса и направени разноси следва да бъдат възложени в тежест на ответника, а именно сумата в общ размер от 1954.88 лв., от които сумата 382.24 лв. дължима държавна такса за настоящото производство и сумата от 150.00 лв. платено възнаграждение на вещото лице от бюджетната сметка на съда.

В настоящия случай ищецът е представляван по делото от адв. Т.Х., който е представил Договор за правна защита и съдействие бл. №***, в които е отбелязано че договорената правна помощ се осъществява безплатно при условията на чл.38 от ЗА. С оглед материалния интерес и на основание чл. 7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1/2004год. за минималния размер на адвокатското възнаграждение минималният размер на дължимото се адвокатско възнаграждение възлиза на сумата от 1 430.00 лева, при което по съразмерност, с оглед уважената част от исковата претенция, следва да бъде присъдена сума в размер на 429.00 лв.

По делото няма представени доказателства за внасян от ищцата депозит за възнаграждение на вещи лица, поради разноси в тази насока не му се дължат.

Ответникът е направил съдебни разноси в производството в общ размер на 170.00 лв. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК съобразно отхвърлената част от иска ищецът следва да заплати на ответника разноси в размер на 119.00 лв.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Окръжен съд - Перник държавна такса съразмерна на уважения размер на иска от 360.00 лв..

Водим от изложеното СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЩИНА ПЕРНИК с БУЛСТАТ:00386751 и адрес гр.Перник, пл.“Св.Иван Рилски“ №1 **ДА ЗАПЛАТИ** на Г. З. А. с ЕГН:***** сумата от 9 000.00 лв. /девет хиляди лева/ представляваща обезщетение за претърпени от нея неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания вследствие увреждане настъпило на *** от падане на дясното си коляно вследствие на неравност (дупка) от ремонтни дейности, от което получила фрактура на главичката на фибулата на дясната колянна става, ведно със законната лихва върху обезщетението от *** до окончателното му изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за неимуществени вреди за разликата до пълния предявен размер от 30 000 лв.. като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**

ОСЪЖДА ОБЩИНА ПЕРНИК с ЕИК 000386751, с адрес гр. Перник, пл. „Св. Иван Рилски“ № 1А, **ДА ЗАПЛАТИ** на адвокат Т.Х. с адрес ***, сумата от **429.00 лв.** /четиристотин двадесет и девет лв./ възнаграждение за оказана от него безплатна правна помощ на ищцата

ОСЪЖДА ОБЩИНА ПЕРНИК с БУЛСТАТ:00386751 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд - Перник на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата от **360.00 лв.** /Триста и шестдесет лв./ дължимата се държавна такса в настоящото производство съразмерно уважената част от иска.

ОСЪЖДА Г. З. А. с ЕГН:***** да заплати на община Перник с БУЛСТАТ:00386751 сумата от **119.00 лв.** /Сто и деветнадесет лв./, представляваща сторени разноси по делото на основание чл. 78, ал. 3 ГПК съразмерно с отхвърлената част от иска.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в **двуседмичен** срок пред Софийски апелативен съд, считано от връчване препис на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____